

- 5) Czy w przypadku gdy osoba, której dotyczą dane, składa wniosek o dostęp do memorandum, organ publiczny/przetwarzający dane musi przekazać kopię tego dokumentu, aby tym samym poszanowane zostało prawo dostępu?

(¹) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31).

(²) Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2000, C 364, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-146/12)

(2012/C 157/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch i G. Braun, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o orzeczenie, co następuje

— Stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec nie wprowadziła w życie przepisów ustawowych i administracyjnych wzgl. nie poinformowała o tym Komisji, które są konieczne zastosowania się do art. 1, art. 2, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 2, 5, 6 i 8, art. 6 ust. 1, 2, 3, 9 i 10, art. 7, 8 i 9, art. 11 ust. 4 i 5, art. 12, art. 13 ust. 5, art. 15, 16 i 17, art. 18 ust. 1, 2, 4 i 5, art. 19 ust. 3, art. 20 -27, art. 28 ust. 4 i 6, art. 32-35 oraz do załączników I-IX dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/57/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei we Wspólnocie (¹);

— nałożenie na Republikę Federalną Niemiec, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, w związku z uchybieniem zobowiązaniom do poinformowania o uchwalonych przepisach w celu transpozycji, okresowej kary pieniężnej w wysokości 215 409,60 EUR za każdy dzień, płatnej na konto środków własnych Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 19 czerwca 2010 r.

(¹) Dz.U. L 191, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja) w dniu 29 marca 2012 r. — Eva-Marie Brännström i Rune Brännström przeciwko Ryanair Holdings plc

(Sprawa C-150/12)

(2012/C 157/06)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eva-Marie Brännström i Rune Brännström

Strona pozwana: Ryanair Holdings plc

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy odpowiedzialność przewoźnika za szkodę spowodowaną opóźnieniem na podstawie art. 19 konwencji montrealskiej obejmuje również sytuacje, w których pasażer dostał do miejsca przeznaczenia z opóźnieniem z powodu odwołania lotu? Czy ma tu znaczenie moment, w którym lot został odwołany, na przykład po odprawie?
- 2) Czy awaria techniczna na lotnisku, która jako jedyna przyczyna lub w połączeniu z warunkami atmosferycznymi uniemożliwia lądowanie, stanowi „nadzwyczajną okoliczność” w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (¹)? Czy fakt, że przewoźnik wiedział o awarii wpływa na ocenę zaistnienia takiej nadzwyczajnej okoliczności?
- 3) W razie twierdzącej odpowiedzi na pierwsze pytanie w pkt 2 — jakie środki powinien podjąć przewoźnik w celu uniknięcia obowiązku zapłaty odszkodowania zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia?
 - Czy można oczekiwać, a jeżeli tak, to na jakich warunkach i w jakim zakresie, że przewoźnik zapewni zapasowe zasoby w postaci na przykład samolotów lub personelu, gotowe wykonać lot, który w innym razie musiałby zostać odwołany lub w celu wykonania lotu zastępczego w zamian za odwołany lot?
 - Czy można oczekiwać, że przewoźnik zapewni pasażerom połączenie zastępcze zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) [ww. rozporządzenia]? W takim razie jaki jest zakres jego obowiązków, na przykład w kwestii czasu wylotu lub skorzystania z lotów innych przewoźników?